

Children's Mission

WITH THE LORD FOR THE CHILDREN

PAKISTAN

Skolegang giver børneslaver en ny chance S. 4-7

UKRAINE

Når drømme bliver virkelighed S. 3

CHILDREN'S MISSIONS FAMILIE

Ingeniøren som blev missionær S. 10-11

NR 3 2018

Children's Mission

INDHOLD

- 3 Når drømme bliver virkelighed
- 4-7 Rasta Foundation giver børneslaver nyt håb
- 8-9 Devent: Nu kan Kouakou forsørge sin søn
- 10-11 Per-Olofs liv ændres totalt
- 12-13 Genforening ved hjælp af Facebook
- 14 Stemmer fra Home of Peace

Kære faddere og livreddere!

Mens jeg skriver denne leder, er jeg i Ukraine på vores sommerlejr i Dubechno. Jeg er ankommet efter en lang biltur fra Sverige på 1.500 kilometer. Man bliver temmelig træt af at rejse, men det er som om hele kroppen får ny kraft, når man møder alle de glade børn, der er her. I år har der været omkring 1.500 nødlidende børn på vores sommerlejr, og det var muligt takket være de generøse givere, der gav en ekstra sommergave.

Mit højeste ønske er, at du som giver på et eller andet tidspunkt vil få mulighed for at møde de børn, du hjælper. Når du ser deres strålende øjne, når de leger, og hvor lykkelige de er over den gode mad og alt det fine tøj, de får, vil du forstå, hvor meget din gave betyder.

Forvandlede børn

Når børnene ankommer, er de ofte beskidte, underernærede og frygtsomme. Når de har været her et stykke tid, bliver de som en blomst, der viser sig i al sin pragt. Det er dejligt at se og opleve denne forvandling. Børnene elsker også samlingerne, hvor de lærer mere om Jesus, som elsker dem og aldrig vil forlade dem.

Krykota-familien, som leder arbejdet her, gør en utrolig indsats. Hver sommer i over 20 år har de haft disse børnelejligheder. Titusinder af børn har været her, og nu kommer der endda børn af forældre, som har været her, dengang de var unge.

25-årig mor til fem

Den anden dag besøgte jeg en fattig familie i en ukrainsk by. Moderen er 25 år og har allerede fem børn.

Hun er selv forældreløs og har intet socialt sikkerhedsnet. Hun bor hos sin mands forældre i et hus, der er så slidt og forfaldent, at vi ikke engang har vores dyr boende sådan. Hendes svigerforældre har et alvorligt alkoholmisbrug, og både moderen og børnene er helt sårbare, fordi hendes mand arbejder i Polen for at kunne sende penge hjem til familien.

Jeg beundrer denne mor, der næsten uden penge holder sammen på sin familie så godt, hun kan. Min drøm er, at vi som organisation skal kunne hjælpe hende med en ny bolig, så hun ikke også i sin fortvivlelse begynder at drikke eller ender i prostitution eller menneskehandel.

Nogle gange gribes mit hjerte på en særlig måde, og jeg føler her, at Gud vil have mig til at hjælpe. Så jeg føler for denne familie, og jeg vil gøre alt, hvad jeg kan for at hjælpe og beskytte dem.

Lad murstensslaverne lege

I dette magasin vil du også læse om et nyt arbejde, som Children's Mission engagerer sig i til gavn for børn, der arbejder som murstensslaver i Pakistan. Vores ekstra indsamling vil gå til disse børn, så vi kan bygge en legeplads til dem på skolen. Børnene har aldrig leget, og det er vigtigt for deres udvikling, at de lærer at lege.

Tak for alt, hvad du gør for Children's Missions arbejde! Uden givere kan vi ikke gøre noget, og vi takker Gud for jer og beder for jer hver dag!

**CHILDREN'S MISSION
SKANDINAVISK BØRNEMISSION**

POSTADRESSE:
Søvangsvej 53, 2650 Hvidovre

TELEFON: 53537304
E-MAIL: info@childrensmmission.dk
WEB: www.childrensmmission.dk

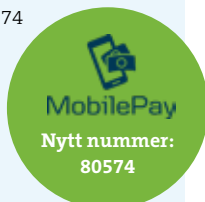
CVR-NR.: 1750 1682

BESTYRELSE
Peter Thomsen, Vivian Lykke,
Bo Wallenberg

REDAKTØR: Eva Ruderstam
OVERSÆTTELSE FRA SVENSK:
Svend Løbner
FORM: PCG Malmø
TRYK: All-Media, Kävlinge

BANK:
Nordea, Søborg Afdeling
Reg. nr.: 2256
Konto nr.: 6445 550 599

MOBILEPAY: 80574
GIRO: 921-6464

Bo Wallenberg
Bo Wallenberg
GENERALSEKRETÆR

Lejren hvor drømme bliver til virkelighed

Lejrskolen Dubechno er det sted, hvor drømme bliver til virkelighed. Over 1.500 børn har i sommer fået mulighed for at komme væk fra en dystre hverdag og opleve en drømmesommer.

Da Mykola og Nina Krykota begyndte at bygge lejrskolen, var der intet på stedet. De begyndte med at samle sten til fundamentet for en bygning, men sten er der ikke mange af i den frugtbare ukrainske jord.

For 22 år siden blev den første lejr afholdt. Dengang var sovesale, køkken og spisestue anbragt i et og samme hus. Siden da er der for hver sommer kommet forbedringer og nye bygninger til. Og flere og flere børn har kunnet deltage. I år har flere end 1.500 børn

mellem 6 og 16 år været med til de ti forskellige ugelejre.

– Jeg elsker det her. Tidligere arbejdede jeg på en fabrik og fik min løn hver måned. Men jeg tænkte: Skal jeg virkelig arbejde her resten af mit liv? Nu kan jeg arbejde med noget, der er meget mere motiverende. Jeg kan hjælpe børn, fortæller Mykola, og hans kone Nina uddyber:

– Der er så mange børn, som ikke har det godt. Jeg bliver lykkelig af at hjælpe andre. Vi har også haft tider, hvor vi har haft det svært. Derfor er det fantastisk at kunne hjælpe andre.

I dag er hele familien involveret i arbejdet, samt en lang række frivillige, der hjælper og tager hånd om børnene.

Udover at give børnene en drømmesommer med god mad, sjove aktiviteter og et miljø, der inviterer til leg, vil lederne også fortælle børnene om Guds kærlighed.

– Vi sår frø i børnenes hjerter, som han hjælpe familierne på lang sigt.

Når børnene forandres, forandres alle familierne.

Nogle børn betaler for lejruge gennem deres familie eller menighed. Andre børn, der kommer fra udsatte familier eller er forældreløse, får lejruge sponsoreret gennem Children's Mission.

– Vi vil hjælpe dem, der har det svært. Uden Children's Mission, ville det ikke have været muligt. Vi er så taknemmelige for alle Children's Missions givere, som giver disse børn en fantastisk sommeruge, siger Mykola Krykota.

Årets lejr har været rigtig god. Vejret har været fantastisk og børnene raske.

Når børnene selv skal fortælle, hvad der er bedst ved Dubechno, er det svært at vælge.

– Maden er fantastisk, og det er så dejligt her. Men det allerbedste er alle de nye venner. Dubechno-lejren er helt vidunderlig, fortæller Natasha.

EVA RUDERSTAM

*Mykola och
Nina Krykota*

Murstensslaver

De kaldes "brick slaves" – murstensslaver. Børn og voksne, der er presset til lange, varme dage med murstensproduktion i Pakistan. De er bundet til teglværkerne gennem gæld, de aldrig vil kunne betale tilbage. Børnene arver deres forældres gæld, og går ofte ikke i skole.

"Hvis du er født dér, kommer du også til at dø dér!" På teglværkerne i Pakistan, får arbejderne så ekstremt lave lønninger, at de bliver nødt til at låne penge fra værkernes ejere for at klare sig.

Gælden gør, at de bliver bundet til det hårde arbejde resten af livet, og gælden fortsætter fra generation til generation.

– Vi kalder det gældsslaveri – tvangsarbejde, siger Saba Wallace.

Saba Wallace voksede selv op i det nordøstlige Pakistan. Hun har arbejdet med menneskerettigheder i Pakistan, men bor nu i Sverige.

Hun siger, at teglværk er en stor forretning i det nordøstlige Pakistan og ligeledes i Indien og Kina. I hele Pakistan menes der at være 18.000 teglværker, og bare i regionen Punjab anslås der at være 8.000 værker. Ifølge Global Slavery Index 2016 anslås det, at

2,1 millioner pakistanere lever i slaveri, men hvor mange mennesker rent faktisk arbejder på teglværkerne, er der ingen pålidelige data om.

10,5 kroner om dagen

Lønnen på teglværkerne er meget lav. Ifølge Rasta Foundation er det almindeligt for en familie på seks eller syv personer, der arbejder tolv timer om dagen, at tjene en daglig løn på 200 pakistanske rupees, svarende til 10,47 danske kroner.

– Lønnen er så lav, at den ikke engang rækker til mad, og de fleste af arbejderne er underernærede. Man har brug for 2.000 kalorier om dagen for at vokse og udvikle sig, men mange af murstensslaverne må overleve på 700 kalorier om dagen, siger Saba Wallace.

– Når der sker noget særligt i famili-

en; når et barn fødes, når nogen bliver syg og har brug for medicin, eller når nogen dør og skal begraves, er der ingen penge til de ekstra omkostninger. Den eneste mulighed er at gå til teglværkets ejere og bede om et lån.

"Alle børn fødes med en gæld hængende over hovedet."

Problemet er, at arbejderne ikke har en chance for at tilbagebetale deres lån. Gælden er stigende, og overføres fra generation til generation.

– Alle børn, som fødes ind i dette system, er født med en gæld hængende over hovedet. Når børn bliver fire-fem år, begynder de selv at arbejde på fabrikken sammen med deres forældre.

Fra solopgang til solnedgang arbejder både børn og voksne med at fremstille mursten. De bor i simple bosteder tæt på fabrikkerne.

Jeg har set det med mine egne øjne flere gange, siger Saba Wallace.

Mangel på rent vand

På teglværkerne brændes murstenene i store ovne. Arbejdet udføres udendørs, uanset vejret. Om sommeren kan det blive meget varmt, mellem 40 og 50 grader. Arbejdet er i gang i alle lyse timer, ofte tolv timer om dagen.

Arbejderne bor i skure nær teglværket uden adgang til rindende vand. Manglen på rent drikkevand er stor.

Mange steder tvinges mennesker og dyr til at drikke det samme vand, hvilket fører til sygdomme og behov for medicin og lægehjælp – og nye lån.

– Både kristne og hinduer har det hårdt i det pakistanske samfund. Men det handler ikke kun om religion, men også om klasse og fattigdom. Hvis

du både er kristen og fra den laveste socialklasse og samtidig er murstensslave, befinder du dig på samfundets absolutte bund. Så har du ingen rettigheder, og folk kan skade dig uden at få nogen straf, siger Saba Wallace.

– At forlade teglværket eller finde et andet job er næsten umuligt. Ejerne samarbejder med politiet og de lokale myndigheder. Hvis nogen forsøger at forlade værket, bliver de samlet op af politiet og sendt tilbage.

Børn går ikke i skole

Mange af børneslaverne går ikke i skole. En del teglværksejere tillader ikke børnene at gå i skole, og i mange familier prioriterer man ikke uddannelse.

– Der er andre ting som prioriteres først. For familierne handler det først og fremmest om at skaffe mad på bordet.

Der næst prioriteres levestandarden. Først derefter kan de begynde at tænke på uddannelse, siger Saba Wallace.

Hun mener alligevel, at uddannelse er en nøgle til at hjælpe murstensslaverne til en mere tålelig tilværelse.

– Den, der lærer, hvordan samfundet fungerer, kan begynde at sætte spørgsmålstegn ved det. Men det er ikke nok, at børn bliver uddannet. Teglværkernes ejere har også brug for uddannelse. De har brug for at indse, at hvis de giver deres ansatte bedre vilkår, vil de også få en bedre arbejdsindsats og opnå et bedre resultat.

Flere organisationer arbejder med at hjælpe børneslaverne.

– Jeg nægter at tro, at løbet er kørt. Der må være en mulighed for at hjælpe disse mennesker til et bedre liv, siger Saba Wallace.

EVA RUDERSTAM

Rasta Foundation giver børneslaver nyt håb

I 18 år har Rasta Foundation arbejdet med børneslaver i Pakistan. Bag arbejdet står pastor Shamoun Chand og hans familie samt parret Henny og Liaquat M. Qaiser.

– I år 2000 gennemførte jeg mine studier og flyttede tilbage til Sheikhupura området, hvor jeg er vokset op. Der er hundreder af teglværker i området. Da gav Gud mig en vision om at gøre noget for murstensslaverne på værkerne, fordi de lever i dyb elendighed og håbløshed, siger Shamoun Chand.

– Min kone og jeg begyndte at bede og spørge Gud, hvad vi kunne gøre for at hjælpe. Vi kontaktede også pastor Liaquat M. Qaiser og hans kone, Henny Qaiser, som hjalp os videre.

Et af de største problemer var, at børnene ikke gik i skole. I 2005 begyndte Shamoun Chand at tilbyde skoleundervisning for en lille gruppe børn i et

lokale nær arbejdernes bosteder. Takket være den svenske pastor Stanley Sjöberg og adskillige svenske kirker og genbrugsbutikker, blev der indsamlet penge til køb af jord, og i 2013 åbnede skolen *The Rasta Primary-Secondary School*. Skolen ligger seks kilometer nordvest for Lahore i det nordøstlige Pakistan, midt mellem teglværkerne, hvor mange mennesker arbejder som slaver, fordi de ikke kan betale af på deres gæld.

– Vores primære mål er at uddanne murstensarbejdernes børn, så vi kan redde den næste generation fra denne elendighed, siger Shamoun Chand.

Rasta-stiftelsen arbejder også med at

købe folk fri fra slaveri, yde medicinsk bistand til underernærede og syge, og hjælpe fattige og sårbare familier med mad eller hjælp til at få arbejde. De arbejder også med at bekæmpe forfølgelse, fordi mange kristne familier i området bliver forfulgt på grund af deres tro.

Siden april 2018 har ABC og Children's Mission støttet Rasta Foundation. Hjælpen går udelukkende til skolearbejde. Støtten går gennem et netværk af pinsekirker i Pakistan, som formelt ejer Rasta Foundation.

Mere information om Rasta Foundation findes på hjemmesiden rastafoundation.org.

EVA RUDERSTAM

Skole, mad og sundhedspleje til 213 børn

213 børn på Rasta Foundations skole i Pakistan modtager hjælp fra Children's Missions og ABC's faddere. Børnenes forældre arbejder som murstensarbejdere, og mange af børnene er nødt til at arbejde på teglværkerne ved siden af skolen. Men for børnene giver skolegang håb om en anden fremtid.

– Børnene er så glade for at begynde i skolen. De ved, at uden uddannelse er der ingen vej ud af slaveriet, og de er så taknemmelige for alt, hvad de lærer, siger hollandske Henny Qaiser, der sammen med sin pakistanske mand, Liaquat M. Qaiser, arbejder på skolen.

Children's Mission og ABC indledte i april et samarbejde med Rasta Foundation, så de nu medfinansierer og tager økonomisk ansvar for skolen. I øjeblikket går 213 drenge og piger på skolen op til 9. klasse. Shamoun Chand har en vision om at tilføje to gymnasie-

klasser, så eleverne får en ungdomsuddannelse.

– Nogle af skolens børn har forældre, som vi aktivt har købt fri fra deres gæld til teglværkernes ejere. Andre har forældre, der stadig arbejder som murstensarbejdere. I de tilfælde kan børnene hjælpe med arbejdet på teglværkerne før og efter skolen. Vi har også nogle elever, der kommer fra familier, som arbejder med andre erhverv, såsom grøntsagsavlere eller fabriksarbejdere. De kommer også fra meget fattige forhold og havde ikke en

chance for at gå i skole, hvis det ikke var for den gratis skolegang på Rasta, siger Henny Qaiser.

Før modtog børnene skolemadsang om ugen. Nu er det udvidet, så alle børn får et varmt måltid fire eller fem gange om ugen.

Children's Mission og ABC har også sørget for, at børnene får regelmæssige lægeundersøgelser. Og snart vil drikkevandet blive forbedret. I dag er vandet meget dårligt, men en kirke på Island har samlet ind til at finansiere en ny vandbrønd.

EVA RUDERSTAM

Nu får børnene varm mad i skolen fire til fem gange om ugen.

”Børnene ved ikke, hvad det vil sige at lege”

Thráinn Skúlason på besök i skolan.

Thráinn Skúlason besøgte skolen i Pakistan i foråret. – Jeg har aldrig set så meget fattigdom, som jeg har set her. Børnene ved ikke, hvad det vil sige at lege, men de er så enormt glade for at forlade teglværkerne og gå i skole, siger han.

Thráinn Skúlason fra Island sidder i bestyrelsen for både Children's Mission og søsterorganisationen på Island, ABC Children's Aid. Han rejste til Pakistan i marts for at besøge skolen op til at ABC og Children's Mission gik med i finansieringen.

– Jeg har før været i Pakistan, men jeg har aldrig set så meget fattigdom, som jeg har set her, siger han.

Skolen ligger kun 300–400 meter fra teglværkerne.

– Jeg besøgte nogle af værkerne. Da jeg stod der og betragtede arbejderne, oplevede jeg en voldsom elendighed. Men da jeg efterfølgende besøgte skolen, fik jeg en helt anden følelse. Da følte jeg håb.

– På skolen blev jeg mødt af glade børn. Det lyste ud af deres øjne, at de var rigtig glade for at gå i skole.

Da Thráinn besøgte en klasse med elever i syvårsalderen, spurgte han dem, hvad de kunne lide at lege.

– Jeg fik ikke svar, så jeg stillede det samme spørgsmål igen til en pige i klassen, men hun svarede heller ikke. Så hviskede tolken i mit øre, at børnene ikke forstod spørgsmålet. Fordi de leger ikke. De har aldrig haft tid til at lege, de

arbejder kun.

I dag er der ingen skolegård, hvor børnene kan lege mellem timerne. Children's Mission samler derfor ind til at købe et stykke jord ved siden af skolen og bygge en legeplads med tilhørende legeudstyr. Skolen vil også kunne dyrke grøntsager til skolemåltiderne på grunden.

En ting, der slog Thráinn under besøget, var den lidenskab, som Shamoun Chand viste.

– Man kan mærke, at han har et kald fra Gud. Hele familien er involveret i arbejdet, og de arbejder for børnenes bedste med stor lidenskab.

På teglværkerne arbejder børnene sammen med deres forældre. Shamoun Chand går rundt på værkerne og tilbyder børnene gratis skolegang. Han tager imod så mange børn som muligt.

Rasta School er en kristen skole. Det kan være et problem i et muslimsk

land, hvor det kristne mindretal har det svært. Undersøgelser viser, at Pakistan er nummer fem på listen over de værste lande i verden med hensyn til forfølgelse og vold mod kristne.

– På trods af disse vanskeligheder følger Shamoun Chand sit kald for at redde så mange børn som muligt fra livet på teglværkerne, fortæller Thráinn Skúlason.

EVA RUDERSTAM

Hjælp os med at lave en skolegård!

Du kan hjælpe os med at hjælpe børneslaver i Pakistan. Children's Mission starter nu en indsamling, der går til byggeriet af en skolegård med legeplads til børnene på Rastas skole, så de kan begynde at lege! Ved siden af skolen er der en tom grund, som egner sig perfekt til skolegård. Grunden koster omkring 68.000 danske kroner, og dertil kommer omkostninger til at gøre grunden til en legeplads med blandt andet gynger og rutschebaner. Læs mere om indsamlingen i brevet, der følger med bladet.

Hjælp os med at give børnene en lys fremtid!

Nu kan Kouakou forsørge sin søn

Kouakou havde ikke penge nok til at forsørge sig selv og sønnen. Men iværksætteruddannelsen blev starten på et nyt liv.

Kouakou Noel er 32 år gammel og bor i Elfenbenskysten sammen med sin ti-årige søn. Siden hans kone forlod ham, har han kæmpet for sin og sønnens overlevelse. Pengene rakte ganske enkelt ikke til.

– Nogle gange kunne jeg finde midlertidige jobs, men de var meget dårligt betalt. Desværre slog det ikke til, og vi måtte flytte ind i mine forældres hus for at overleve, siger Kouakou.

Gennem en lokal radiostation hørte han om iværksætteruddannelsen, som Children's Mission og Devent driver gennem deres lokale samarbejdspartner FMP. Han tog kontakt og kom med i programmet. Det blev starten på Kouakous nye liv.

– Et af træningsmodulerne, som virkelig inspirerede og motiverede mig, havde titlen "Bare begynd, begynd hvor du er, og brug hvad du har". Det ændrede min holdning og overbeviste mig om, at jeg også kan lykkes, siger han.

Efter uddannelsen fik Kouakou et nyt deltidsjob, som gav ham en løn, der svarer til 130 danske kroner. Han besluttede sig for at bruge disse penge til at starte sin egen virksomhed. Han købte biologisk nedbrydelige plastikposer, som han kunne sælge videre. Dette er en succesrig branche, da regeringen i Elfenbenskysten har besluttet at forbyde brugen af almindelige plastikposer.

Det er nu lykkedes for Kouakou få en

plads på et marked i Bouake, hvor han tjener mellem 60 og 100 danske kroner om ugen.

– Min virksomhed har givet mig økonomisk frihed. I dag kan jeg leje et hus til mig selv og min søn. Jeg har også råd til at betale skolegebyrer for min søn, siger Kouakou entusiastisk.

Nu er han gået sammen med en anden mand, der også har været på FMP's iværksætteruddannelse, om at sælge de bæredygtige poser uden for markedet. Det giver dem flere kunder og forhåbentlig vil overskuddet også stige.

Kouakous drøm er at blive i stand til at eje en virksomhed. Han drømmer også om at finde en ny kvinde at gifte sig og dele familielivet med.

Känner du någon som fyller år? Ge en gåva som gör skillnad!

Uppvakta med en högtidsgåva till Barnmissionen. Du får ett högtidsblad med personlig hälsning att ge jubilarer.

Nu kan du beställa och betala din högtidsgåva direkt på Barnmissionens hemsida barnmissionen.se. Högtidsbladet skriver du ut själv, eller ber oss skicka till jubilarer. Du kan också beställa din högtidsgåva på tel 040-689 30 40.

Samarbejder for byens bedste

Sankara Odiye og hendes naboer i Burkina Faso har fået geder fra givere, der handlede i Children's Missions webshop.

– De besluttede sig for at være fælles om at tage sig af gederne og lod dem bo i et lille hus, hvor de er beskyttet mod den værste varme. De har indset, hvor vigtigt det er at passe godt på deres dyr, siger Chelimo Keter fra Children's Mission Afrika, der besøgte familien.

Sankara fortæller, at gederne havde formeret sig meget, og at planen var at dele gederne med naboerne, så alle kunne få nytte af gederne.

– Gederne giver familierne en indkomst, så de nu kan betale skolegebyrer og medicin. De planlægger også at bruge de penge, som gederne giver, til at købe i afgrøder under høsten, for så at sælge dem igen senere, når priserne er steget.

Chelimo fortæller, hvor sjovt det var at se familierne arbejde sammen til alles bedste.

– De er taknemmelige til Gud og til givere for den mulighed, de har fået, siger Chelimo Keter.

90 SVENSK
KONTO INSAMLINGS
KONTROLL

Testamente – fortsatt att ge in i framtiden!

Kan man lämna ett finare arv efter sig än att hjälpa barn i nöd? Genom ditt testamente visar du vad som är viktigt för dig och ser till att dina medel används till det som du brinner för.

Att testamentera till Barnmissionen är ett fantastiskt sätt att hjälpa framtida generationer till ett bättre liv.

Vill du veta mer om testamente?

Kontakta Barnmissionen på tel 040-689 30 40.
Mer information om hur man skriver ett testamente finns på vår hemsida: www.barnmissionen.se/testamente

Barnmissionen
WITH THE LORD FOR THE CHILDREN

Vi stödjer Barnmissionen!

"Husbil ger en känsla av frihet. Tack vare vår positiva utvecklingstrend och lojala kundkrets kan vi hjälpa utsatta barn att genom en trygg tillvaro få en framtid där drömmar, mål och frihet är möjligt. Vi stödjer därför Barnmissionen i deras livsviktiga arbete att hjälpa barnen – vår framtid."

VD, Aner Engstrand

HYMER
www.hymercenter.se **CENTER**

Per-Olofs liv ændredes totalt

Ingeniøren blev missionær og grundlagde en hjælpeorganisation

Missionær i Afrika, grundlægger af en hjælpeorganisation og mange år engageret for sammen med partnerorganisationer at hjælpe mennesker med at skabe deres egne virksomheder og forsørge sig selv. Det var slet ikke sådan Per-Olof Edström havde planlagt sit liv. Men da livet ændrede retning, fulgte Per-Olof med.

Per-Olof Edström voksede op i et kristent hjem.

– Som 12-årig havde jeg mange overvejelser. Findes Gud? Og hvis han eksisterer, hvordan er han så blevet til? Det var noget, jeg ikke forstod. Så jeg satte spørgsmålene til side og spillede fodbold i stedet.

Tankerne om Gud kom tilbage, da han som 17-årig flyttede hjemmefra for at gå på Teknisk Gymnasium.

– Det var vigtige spørgsmål. Men jeg troede, at hvis jeg blev kristen, ville Gud måske have, at jeg blev præst, og det ville jeg ikke. Så jeg kæmpede imod.

Men et møde i kirken ændrede alt.

– En pige fortalte om sit liv og sin tro. Det ramte mig totalt. Jeg kunne ikke stå imod længere. Dér på bænken, uden at fortælle det til andre, besluttede jeg, at nu måtte det briste eller bære. Jeg ønskede at være kristen, og der var ikke længere forbehold i mit hjerte.

Hustru med samme hjerte

Beslutningen forandrede Per-Olof. Han begyndte at læse i Bibelen, og oplevede at teksten blev levende. Han identificerede sig med kristendommen og turde fortælle sine kammerater om troen.

– Der var sket noget nyt i mit liv, og min krop var fyldt med varme og taknemmelighed.

Per Olof blev uddannet som ingeniør og fik arbejde. Samtidig engagerede han sig i Navigatørerne, som arbejder med discipelskabstræning og med at fortælle om troen til andre. Udover sit arbejde ledede han samtalegrupper om Det Nye Testamente for studerende.

– Mange deltog, og mange kom også til tro.

I 1970 giftede Per-Olof sig med Lena. De havde samme hjerte for Navigatørernes arbejde. I et par år boede de i Oslo for at arbejde med studerende der. Siden blev de spurgt, om de ville arbejde for Navigatørerne i Kenya. De

ventede på da deres anden datter, men den 22. januar 1975 fløj familien til Nairobi.

Aldrig drømt om mission

– Jeg havde ikke været i Afrika før, og jeg havde aldrig drømt om at blive missionær. Men det handler om at gøre, hvad Jesus vil have mig til at gøre. Flere år tidligere, når vi bad om, at mennesker måtte komme til tro og være villige til at rejse væk for at vidne om Jesus, var det som om, Jesus sagde til mig: "Du hykler. Tror du, at de, der endnu ikke er kristne skal være villige til at rejse væk? Er du selv villig?" Det gav mig noget at tænke over, og jeg bad om, at jeg selv måtte blive villig til at gå. Så jeg plejer at sige, at det er farligt at bede, for det kan få konsekvenser.

At flytte til Kenya medførte store udfordringer.

– Vi mødte en ny kultur og havde meget at lære. Som ung ambitiøs missionær kørte jeg for hårdt på og fik syv infektioner på syv måneder. Jeg var helt opbrugt, og efter tre år fik jeg ni måneder i Sverige til at lade op.

Per-Olof arbejdede med samtalegrupper for studerende og unge voksne om kristen tro, ægteskab og relationer fra et bibelsk perspektiv.

– På det tidspunkt havde vi været gift i ti år og delte ud af vores erfaringer og udfordringer.

Navigatørernes arbejde i Afrika spredte sig fra land til land. Samtidig overtog afrikanerne selv ledelsen mere og mere. I 1984 flyttede familien Edström tilbage til Sverige, men det

"Per-Olof har en fast tro på, at Gud leder den, der søger Guds vej. Den mission, som Per-Olof oplever at Gud har givet ham, udfører han trofast, effektivt, uden tvivl og uden at fremhæve sig selv overhovedet. Per-Olof er yderst velanset og respekteret overalt i Navigatørernes netværk, ikke kun i Kenya, men også i USA og andre lande. Frugten af hans solide arbejde er nu blandt andet blevet synlig i Devents arbejde."

KRISTER JALLÉN

indebar en ny stor udfordring, som på mange måder var større end at flytte til Kenya.

– I Kenya var der stor åbenhed for det åndelige. Så vi kom derfra til et verdsligt Sverige, der var blevet endnu mere verdsligt, mens vi havde været væk. Det var som to forskellige verdener, og vi syntes, det var svært at passe ind i Sverige.

Virksomheder forsørger familier

En rejse med familien tilbage til Kenya i 1993 blev starten på et nyt engagement. De besøgte klinikker og hørte om manglen på medicinske forsyninger. Per-Olof begyndte at sende hjælp til i alt tolv klinikker i Kenya og på Elfenbenskysten. Siden blev han fortalt om et projekt om iværksætteruddannelse (EPTF), som Navigatørerne havde startet i Kenya.

– Det handler om at hjælpe folk med at starte deres egne virksomheder, så de kan forsørge deres familier. Det var et helt nyt område for mig, men utroligt vigtigt.

I 1997 startede Per-Olof organisationen NavPartners. Et år senere modtog NavPartners sit første SIDA-bidrag til finansiering af deres egne projekter i Afrika. Frem til år 2012 blev det til hele 41 SIDA-projekter. Per-Olof og andre rejste med jævne mellemrum til de forskellige lande i Afrika for at tilse projekterne og sørge for, at pengene gik til det, de skulle.

– Det handler om hjælp til selvhjælp. At vise mennesker, hvordan de starter forretninger og tager sig af deres økonomi for at kunne forsørge deres familie.

Guds vejledning gennem livet

I 2010 begyndte NavPartners at samarbejde med Children's Mission for at sikre vækst og et langsigtet perspektiv. I 2012 gik NavPartners formelt sammen med Children's Mission og virksomhedsgrenen Devent.

– Det var ikke altid let i starten med vores forskellige organisatoriske kulturer. Men vi har virkelig oplevet Guds ledelse og rige velsignelser i fusionen.

Guds ledelse er også noget, som har karakteriseret hele Per Olofs liv.

– Jeg har ikke planlagt at blive missionær i Afrika. Jeg har aldrig tænkt, at jeg skulle starte en nødhjælpsorganisation. Jeg er maskiningeniør og har slet ikke den slags færdigheder. Men Gud har forudset det, og jeg har haft fantastiske medarbejdere, både ansatte og i bestyrelsen. For mig er det meget klart, at det, der er sket, ikke mit værk, men Guds værk fra start til slut.

– Det er ikke mig, der har regnet ud, hvordan mit liv skulle blive. Det har Gud gjort.

I foråret fyldte Per-Olof 75 år. Men han er stadig aktiv i Children's Missions og Devents' arbejde.

– Det, jeg gør, er så meningsfuldt. Derfor fortsætter jeg.

– Min motivation er, at mennesker finder en tro og lærer at leve i discipelskab med ansvar for både deres egen familie og samfundet. At mennesker forvandles og lever på en værdig måde til Guds ære.

EVA RUDERSTAM

Evakuering ved oversvømmelse

100 børn og deres familier fik midlertidigt husly på et evakueringscenter efter en oversvømmelse. Dét skabte Children's Mission et børnevenligt miljø.

I krisetider, som ved en naturkatastrofe, er det vigtigt at sikre, at børn er beskyttede og kan opleve en følelse af normalitet og kontinuitet i hverdagen.

Medarbejderne fra Children's Mission Philippines har flere gange før arbejdet med konceptet Child Friendly Spaces (børnevenlige områder), og i juli blev det tid igen efter en kortvarig oversvømmelseskatastrofe som følge af kraftig regn.

Medarbejdere fra tre hold, der normalt starter aktiviteter for børn i forskellige kirker gennem tolv uger, fik privilegiet at arbejde i et evakueringscenter placeret på en basketballbane. Der boede de fleste af de 100 børn, der ville have været i en af kirkerne sammen med deres familier.

Indsatsen var midlertidig og ganske kort, men vigtig for børnene, der fik hjælp til at behandle deres negative oplevelser gennem spil, sang, dans, drama, tegning og bibelhistorier. Da livet vendte tilbage til normalen, og

børnene kunne flytte tilbage til deres hjem, havde de etableret kontakt med medarbejdere, som fortsat kan give støtte gennem deres almindelige programmer.

– Vi er meget stolte og glade for at have medarbejdere, der hurtigt kan omlægge og tilpasse deres aktiviteter og tidsplaner, når der opstår sådanne situationer, siger Torbjörn Blomqvist, der er Children's Missions missionsleder i udkanten af Manila på Filippinerne.

– Filippinerne er et land, der udsættes for omkring 20 tyfoner om året, og hvor den tropiske regn kan forårsage oversvømmelser. Som organisation skal vi altid være parate til at gøre en indsats i de områder, hvor vi arbejder. Child Friendly Spaces er en effektiv og nem metode. Vi har færdigt materiale og villige medarbejdere. Vi er også bekendt med området og har lang erfaring med forskellige former for katastrofehjælp, siger han.

EVA-MARI BLOMQVIST

Genforening ved hjælp af Facebook

Af og til hører vi historier om, hvordan familiemedlemmer har mistet kontakten med hinanden, og hvor håbet om genforening er lille. Sådan var det for John og Mary. De er søskende og har boet i børnebyen Open Heart Children's Village i mere end fem år. Først flyttede John ind, og efter syv måneder kom Mary.

John og Mary kommer fra en familie med fire børn. Faren døde, og moren havde svært ved at klare hverdagen. Vi ved ikke, hvorfor hun en dag tog to af børnene med til en busstation og forlod dem dér. Vi ved heller ikke, hvorfor hun efterlod den ældste datter og den yngste søn hos nogle af mandens slægtninge, flyttede til et andet sted for at finde arbejde og ikke vende tilbage. Hun har lejlighedsvis haft kontakt med slægtninge, der hele tiden troede, at børnene John og Mary boede sammen med hende.

Men John og Mary var endt hos de sociale myndigheder og blev adskilt fra hinanden. Da Mary efter syv måneder også kom til Children's Missions børneby, blev de to søskende overlykkelige over at være sammen igen.

Arbejde med genforening

En af børnebyens målsætninger er at gøre alt, hvad de kan, for at genforene børnene med deres oprindelige familier. I dette tilfælde vidste vi ikke mere om deres baggrund, end hvad de selv kunne fortælle: Navnet på den by, de kom fra, forældrenes fornavne og deres søskendes navne. De var usikre på deres efternavnene og vidste ikke, hvilken adresse, de boede på. Derfor havde socialrådgiverne i børnebyen ikke meget at gå efter, da de forsøgte at spore nogen, der vidste noget om børnene.

Efter tre år med annoncer i aviser, i fjernsyn og radio og med de flere besøg i hjembyen uden at få svar, begyndte de at forberede børnene på, at de måske ikke ville finde deres familie, og at deres eneste håb om at få en ny familie ville være gennem adoption.

Søgning på Facebook

Men en aften fik John lov til at bruge Facebook, og han begyndte at lede efter personer med samme navn, som han huskede, deres storesøster havde. Han fandt en pige med samme efternavn som sit eget og bad sin husmor om hjælp til at søge videre. Dagen efter fortalte de en af socialrådgiverne om deres opdagelse, og hun tog kontakt til pigen. Hun stillede spørgsmål baseret på de oplysninger, børnene havde givet, og pigens svar matchede børnenes historier og gamle billeder. Der ingen tvivl om, at dette var deres storesøster.

Et par dage senere kom søsteren, broderen, en fætter og børnenes onkel og tante på besøg. Det var et følelsesladet møde, da søskende mødtes efter næsten seks år. I begyndelsen begyndte de at græde, men straks blev tårerne afløst med stor glæde, og de nød virkelig at være sammen!

John og Mary har besøgt deres onkel og hans familie, hvor søsteren og broren bor. Lokale sociale myndigheder

har godkendt familien som værger for de to søskende, så nu er processen med at tilpasse sig et familieliv uden for børnebyen påbegyndt.

Onklen og hans forlovede er fiskehandlere og ikke velhavende mennesker, men de er villige til at dele, hvad de har, for at børnene kan være sammen og bo sammen med deres nære slægtninge. Deres søskende har fået lov at komme på besøg, når de har fri fra skolen i ferier og weekender. I fremtiden vil børnene skifte skole og flytte hjem.

I løbet af det første år vil børnebyens socialrådgivere være i tæt kontakt med børnene og deres familier i form af hjemmebesøg og besøg i børnebyen med forskellige aktiviteter. Efter det første år tilbydes børnene at deltage i lejre, så de fortsat kan have kontakt med deres børneby-søskende og -forældre, hvis de ønsker det.

Vi er taknemmelige for, at vi har fået lov at være med på en lille del af disse søskendes livsrejse og håber, at det, de har fået med fra os, vil have stor betydning for deres fortsatte liv. Vi troede, det var umuligt for disse søskende at finde deres familie igen. Men John ønskede at gribe et "sidste halmstrå" og lykkedes via Facebook og med hjælp fra sin husmor og en socialrådgiver at finde sin tabte familie!

EVA-MARI BLOMQVIST

Stemmer fra Home of Peace

I det nordlige Bangladesh ligger Home of Peace – en kostskole, som drives af Children's Mission i samarbejde med vores lokale partner Agape Social Concern. I år studerer 618 børn fra 1. til 10. årgang. De modtager gratis skolegang, skoleartikler og skolemad.

Her deler tre af de 35 medarbejdere deres tanker og følelser om Home of Peace.

Popy Florence Lakra, rektor:

– Home of Peace (Fredens Hjem) er ikke bare et navn.

Det har en dybere betydning og står for en fredfyldt start på livet for mange børn. Hver morgen vågner vi op til lyden af børnestemmer. Vores hjerter er fyldt med kærlighed og glæde. Det er noget, der ikke kan forklares, men kun kan erfares.

– I 16 år har Agape Social Concern arbejdet på at uddanne børn fra fattige områder. Vi vil give børnene en smuk, respektfuld og sikker fremtid uden fattigdom. Børnene får en ordentlig uddannelse, og vi giver både børn og forældre en social bevidsthed. Vores mål er at opfylde børnenes drømme.

– Jeg er taknemmelig for, at jeg kan være en del af skolens arbejde og

forbedre livet for børnene på skolen. Jeg er også så taknemmelig for alle, der støtter skolens arbejde både økonomisk og i bøn.

Rafiqul Islam, socialrådgiver:

– Bortset fra de sædvanlige skolefag får børnene på Home of Peace

også kendskab til syning, dyrkning af jorden og computerfærdigheder.

– Børn fra landsbyerne er langt bagud når det gælder computere og it-viden. På Home of Peace lærer alle elever på de ældre årgange at bruge forskellige computerprogrammer. De bruger også computere til at søge information. Den digitale udvikling i Bangladesh går hurtigt, og viden om computere og IT øger elevernes chancer for at få arbejde efter deres studier.

– Bangladesh er en af verdens største

eksportører af tøj. At have gode syfærdigheder kan give eleverne job og en indkomst, så de kan forsørge sig selv, når de er færdige med deres uddannelse. På Home of Peace træner vi derfor pigerne på 6. til 9. klassetrin i syning, tilskæring og tøjdesign.

– 85 procent af befolkningen i landet arbejder på en eller anden måde med landbrug, men mange steder anvendes forældede metoder, der giver dårlige afkast. På Home of Peace lærer eleverne at dyrke jorden ved hjælp af moderne metoder, der giver gode resultater.

Aparna Roy, tidligere studerende, nu lærer og administrator

– På Home of Peace kommer børn fra udsatte

familier. De drømmer

om et liv som jævnbyrdige samfundsborgere, men familierne har ikke råd til at give deres børn en ordentlig uddannelse. Deres drømme knuses af fattigdom.

– Når børnene kommer til Home of Peace, er de ofte underernærede og lider af forskellige sygdomme. Her får de nærende mad og god pleje. Eleverne bliver undersøgt to gange om året, og hvis hospitalsbehandling er påkrævet, betaler Home of Peace for behandlingen.

– På Home of Peace får børn fra vanskelige kår hjælp til at opfylde deres drømme og mulighed for en sikker fremtid.

Selina bager boller på ANA's bageri.

ANA – de stærke kvinders gruppe

Siden 2010 har kvindegruppen ANA (Anamorikina Ngaber Atenoyek – De stærke kvinders gruppe) været aktiv i Lokichoggio. Kvindegruppen har omkring 20 medlemmer, der arbejder på forskellige projekter. De driver et bageri og sælger brød. Children's Mission har støttet med en brødkærer og en vægt, og kvinderne selv har været i stand til at købe en røremaskine. Nu øges salget.

Kvindegruppen fremstiller også smykker og andre varer, der sælges både lokalt og i udlandet.

Hver mandag mødes gruppen til bøn og bibelstudier. De får også undervisning i computerfærdigheder, bogføring og iværksætteri. Udfordringerne er mange, men med støtte fra Children's Mission har kvinderne fået håb for fremtiden og en tro på, at de med tiden kan blive helt selvstændige.

Armbånd som bestiltes til en skoleklasse i den svenske by, Umeå.

Nu bor der 90 børn på skolen

90 skolebørn på Children's Missions skole i Lokichoggio, Kenya, har nu fået langt bedre forudsætninger for at lykkes med deres studier. De bor på skolen og får adgang til mad og vand, elektricitet, fred til læsning – og ikke mindst deres egen seng at sove i.

For pigerne giver det også en særlig tryghed at vide, at de ikke behøver at blive giftet bort alt for tidligt.

I februar blev drengenes sovesal indviet og i maj pigernes. Tak til alle, der gjorde dette muligt!

Children's Mission

MANGE TAK!

– for din støtte til Children's Missions arbejde

GIV DIN GAVE VIA:

Mobile Pay: 80574

Girokort: 921-6464

Netbank: Reg. nr. 2256 Konto nr. 6445 550 599

MobilePay

Nytt nummer:
80574

FØLG OS GERNE PÅ

www.childrensmisson.dk

WWW.FACEBOOK.COM/CHILDRENSMISSION